ADUCEŢI-O PE MAMA ÎNAPOI !

Ilustraţie : Într-un sat de munte locuia un bătrânel. Sătenii i-au dat în slujbă îngrijirea unui izvor ce alimenta cu apă un lac frumos din satul lor. Nu îl plăteau cu mult, dar nici nevoile lui nu erau mari.
Bătrânul se ocupa toata ziua cu izvorul: îl curăţa de frunze, de crengi, veghea ca apa să curgă liber şi puternic pentru nevoile celor din sat. Pe lacul limpede precum cristalul se plimbau lebedele, şi totul era atât de frumos. După un timp însă, primarul satului s-a schimbat, şi cel care a venit la putere a considerat că nu mai era nevoie de batrânel să cureţe izvorul.
Astfel se face că apa în scurt timp a ajuns poluată, lebedele au plecat, copiii satului au început să se îmbolnăvească de la apa poluată.
Dându-şi seama de greşeala gravă pe care o făcuseră ei au luat o decizie: ''trebuie să-l aduce înapoi pe bătrân''!

Astăzi familia este parcă atacată mai mult decât oricând.

Mamele păzesc izvoarele vieţii.

Cât timp mama este acasă în slujba ei, totul este bine şi la locul lui.

Nu o alungaţi pe mama.

Cum se poate ,prin ce este ea alungată: job, carieră, familii monoparentale,etc.

De ce sunt atâtea crime, fapte reprobabile? Pentru că au gonit-o pe mama! L-au scos pe Dumnezeu din şcoli.
Ştiţi că în multe ţări s-au interzis Bibliile în şcoli, dar se dau gratis în închisori.
Pun părinţii amprenta pe copiii lor? Ne-au influenţat ei? Copiii sunt o copie a părinţilor. Ce mare lucru să avem mame, bunici care se roagă pentru urmaşii lor.

Exodul 2:1-10

***I.Iochebed**, o mamă care se ancorează , se focalizează pe Dumnezeu*!
Iochebed=Iahve este gloria lui Dumnezeu. Iochebed este o mamă christocentrică, toată viaţa ei era ancorată în Dumnezeu. Ea era atentă mai întâi la relaţia ei cu Dumnezeu, după aceea dragostea pentru copiii ei. Unii părinţi îşi iubesc copiii mai mult decât pe Dumnezeu, şi fac din ei mici idoli.

Nu îţi lua ochii de la Dumnezeu.

Copiii sunt lutul, iar mama este amprenta veşnică !

Ce învăţă mamele de la Iochebed:

*1.Curajul lui Iochebed.*Vremea aceea nu era o vreme bună pentru copii, mai ales pentru băieţi. Era o vreme de criză puternică.
Văzând că e băiat la naştere a constatat – *primejdia* –, dar şi că era un copil frumos. Dacă eşti în Hristos, cum să omori un copil? – *neconformare* – nu a făcut ce făcea toată lumea, nu l-a omorât. Astfel de mame sunt – *creative* – l-a pus într-un coşuleţ. Dacă eşti în Hristos El te va ajuta să găseşti ieşirea din situaţii de criză. Cui i-ar fi dat în gând să procedeze astfel cu copilaşul ei?
Când iubeşti, inventezi?!

O altă caracteristică a curajului mamei este – că *ştie să se retragă la timp*. Ca să faci asta îţi trebuie curaj, înţelepciune. Dacă nu s-ar fi retras la timp din viaţa lui Moise, i-ar fi pus viaţa în pericol, îl putea distruge. Ea a ştiut să se retragă de două ori din viaţa lui Moise, aici şi după ce l-a înţărcat, probabil la 7 ani.
Un înalt prelat catolic a spus odată aşa:"daţi-mi un copil în primii 7 ani de la naştere şi am să vă arăt ce voi face din el"?!

Dragostea ei de mamă, dar fără Dumnezeu probabil că nu ar fi ajutat-o prea mult în faţa puternicului Faraon.

Ai curajul să te retragi la timp? Dacă nu o faci, îl poţi distruge. Nu crea dependenţă de tine, ci de Dumnezeu ! Ce femeie curajoasă !

Rezultatul: Moise este un om curajos!

2.Credinţa lui Iochebed. Evrei 11:23-31. Când a fost mare, Moise a fost un om credincios. Credinţa nu se moşteneşte, dar ea se poate transmite!
Wow, ce vizionar! Moise L-a văzut pe Hristos!

a) transmiterea credinţei: Să privim la 2 Timotei 1:3-8.

b) Ziua mamei este o zi a aducerilor aminte. Aici în text se aminteşte de câteva ori: **v.3** (te pomenesc în rugăciune), **v.4** (îmi aduc aminte de lacrimile tale – şi mă umplu de bucurie), **v.5** (îmi aduc aminte de credinţa ta neprefăcută), **v.6** (îţi aduc aminte să înflăcărezi darul).

O observaţie deosebită este credinţa neprefăcută: fără ipocrizie, reală, autentică.

Dragii mei, ce naşte o credinţă neprefăcută:

Lois ⇨ **Eunice** ⇨ **Timotei** ⇔ **Alţii**.....

Dacă făţărnicia omoară, credinţa neprefăcută dă viaţă, este un izvor de viaţă! O astfel de credinţă se transmite. O credinţă de formă nu are asemenea rezultate bune. Credinţa adevărată te face biruitor, te pregăteşte pentru cer.

Două lucruri se transmit: *credinţă neprefăcută* şi *dragoste neprefăcută*!
-''a sălăşlui''= o credinţă care se cuibăreşte într-un loc plăcut pentru totdeauna, nu este ca un val, temporară, ci acolo este locul ei.

În evanghelia lui Matei cap.23 ne sunt descries 8 ''vai-uri'' : v.13,14,15,16,23,25,27,29. Făţărnicia, ipocrizia deranjează şi naşte monştrii.

Karl Marx a preluat o vorbă şi a făcut din ea o armă puternică : ''religia este opium pentru popoare'', iar astăzi încă mai se văd urmele acestei gândiri diabolice.

***Caracterul lui Moise** i-a fost fundamentat în câţiva ani de viaţă alături de familia lui. Caracterul este ca un gard în jurul *temperamentului* (viteza de reacţie a sistemului nervos, şi el nu se schimbă). Caracterul se formează, se modelează şi el ţine în control temperamentul. Ştim cum Moise era un tip coleric care sare repede la bătaie, dar modelat de Dumnezeu ajunge cel mai blând om de pe faţa pământului.

3.Consum, sacrificiu. Înainte de a-şi da copilul fetei lui Faraon, Iochebed plină de pace şi încredere l-a dat Lui Dumnezeu. Astfel de oameni, sunt oameni care se consumă pe ei înşişi pentru Dumnezeu şi pentru urmaşii lor.
Era uşor să îţi dai copilul lui Faraon? Dar trebuia. Moise ajunge el însuşi un om al sacrificului, mijlocind pentru popor: Exod 32.32.

Ilustraţie: într-o iarnă o mamă a plecat dintr-un sat într-alt sat cu copilul mic în braţe. Era iarna. Pe drum brusc a pornit viscolul şi sărmana femeie nu a avut unde să se adăpostească aşa că s-a culcat la pământ strângându-şi copilul la piept. O echipa de salvare a plecat în căutarea lor, şi după mai mult timp de căutare i-au găsit. Erau acoperiţi de zăpadă. Femeia era dezbrăcată şi deşi ea murise copilul a supravieţuit fiind acoperit şi încălzit cu trupul femeii. Acel copil a fost unul din cei mai morali prim miniştrii ai Angliei.

II. *Matei 20.20-28,* ***Salome*** *un exemplu de smerenie faţă de soţ şi copii*. Ea este matuşa Domnului Isus, fiind sora Mariei. Ea este cea care împreună cu alte 3 femei rămân la cruce lângă Domnul lor.

Ce expresie:''mama *fiilor* lui Zebedei''. Nu i se dă numele aici dar i se acordă importanţă maximă, ea apare prima – mama. Misiunea ei era soţul ei, copiii ei. Observaţi, copiii sunt la mijloc între mamă şi tată. Ce dorinţă frumoasă pentru copiii ei. Se ştie că animalele sălbatice umbla ţinându-şi puii într ei.

Deşi nu ştia ce cere, câţi dintre cei de astăzi ar dori ca pruncii lor să stea la dreapta şi la stânga Lui Isus?
Câţi ar pune copiii lor să trăiescă lângă Isus ştiind că vor muri pentru alegererea aceasta?
Câţi şi-ar trimite copiii în lumea musulmană, ştiind ce se poate întâmpla acolo?

Prov.23.22 – ''nu nesocoti pe mama ta când a îmbătrânit''.

III.Alte exemple de mame:

*1 Împăraţi 2.19 Solomon o respectă pe mama sa Bat Şeba: s-a sculat, s-a închinat, ea a şezut lângă el, deşi el nu i-a ascultat ce cerea ea, adică a refuzat-o, totuşi a respectat-o.
*Ana din 1 Samuel 1. Ce mamă, ce fiu, Samuel !

Sunt multe exemple de mame deosebite în Scriptură, dar cele mai multe sunt *anonime*. Cred că printre ele vă aflaţi şi dvs. Stimate surori.

*Romani 16:13''mama lui Ruf – mama spirituală'' a lui Pavel.

*Mama: *Mângâierea terapeutică*: în timp ce mângâie şi sfătuieşte ! ''Lasă că trece, lasă că e bine, că unde dă tata, mama creşte. O mamă care întoarce copiii de la tata spre ea, nu-i o mamă înţeleaptă.

Dă cinste mamei tale dând cinste valorilor pe care le-a pus ea în tine!

Apoi S-a intors spre femeie si a zis lui Simon: "Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat in casa ta, si nu Mi-ai dat apa pentru spalat picioarele; dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei si Mi le-a sters cu parul capului ei. Luca 7:44

*O astfel de femeie, nu poate fi alta decât aceea care a învăţat la picioarele Domnului o astfel de iubire. Amin!